

VITO MARKOVIĆ VERSEI

IRHA

1

Csak úgy egész véletlen
Meglátok egy irhácskát
Irhácskában senkit se
Nem győzők csodálkozni

Csak úgy egész véletlen
Azt gondolom magamban
Nem is volna olyan rossz
Ha oda beköltöznek

Csak úgy egész véletlen
Mindkét szemem kinyitom
Jobbra-balra tekintek
Az irhába beugrok

2

Alig-alig ott-terem
Mintha égből pottyanna
Ott-terem az ékítelen
Hogy irhámból kiúzzon

Alig-alig ott-terem
Elöttem a dörtelem
Rémisztően hadonász
Hogy halálra rémítsen

3

És én bennem megbillen
Sziklaként a rémület
Mindkét szemem becsukom
Magam besötétítem

És énbennem megterem
Egy csoda-gyöngy csoda-szó
Mindkét ajkamb beszívom
Úgy beszélek magamban

4

Már én innét nem megyek
Tűzlánggal ha égetnél
Mi maradna belőlem
Ha az irhám elhagyom

Már én innét nem megyek
Farkassal ha üldöznél
Mi maradna belőlem
Ha bordáim elszórom

Már én innét nem megyek
Szélvésszel ha söpörnél
Mi maradna belőlem
Ha a májamb megfáznék

Már én innét nem megyek
Kígyóval ha maratnál
Mi maradna belőlem
Ha a szívem kilátszik

Már én innét nem megyek
Nyavalyával ha ráznál
Mi maradna belőlem
Ha rámszáll az éjszaka

Már én innét nem megyek
Még a frász ha kitömné
Mi maradna belőlem
Ha a fejem megmozdul

5

Odafönn a szemeim
Odalenn a tagjaim
Nincsen senkim — senki se
Aki velem szót értsen

Odafönn a terveim
Odalenn az országút
Nincsen hova — sehova
Nem mehetek világgá

Odafönn a jajaim
Odalenn sóhajaim
Nincsen kinek — senkinek
Panaszom elmondanom

Mért vagy ilyen végül is
 Én sem vagyok szívetlen
 Hagyj engem is kicsikét
 Ember módra éreznem

Mért vagy ilyen végül is
 Én sem vagyok egyetlen
 Eredj találj valakit
 Ki megteszi helyettem

Szörnyű idő odakint
 Rontón-bontón eltombol
 Búsan ülök idebent
 Napjaimat számlálom

Szörnyű idő odakint
 énmellettem elsüvölt
 Kívül-belül senki sem
 Vigasztal a szavával

Szörnyű idő odakint
 Rontón-bontón odahagy
 Kívül-belül nincs aki
 Engem innét kimentsen

AKASZTOTT BALLADÁJA

Jaj fejem jaj
 Könyörtelen erdőm
 Hallgatással hurkolt
 Isten háta mögött
 Ki fog most szeretni

Jaj fejem jaj
 Értelem fecskéje
 Égbe beleszúrva
 Isten háta mögött
 Ki fog most szeretni

Jaj fejem jaj
 Nap-tűz-sugár-madár
 Hulltoddban megérett
 Isten háta mögött
 Ki fog most szeretni

Jaj fejem jaj
 Könnyű aranyhinta
 Semmibe lódítva
 Isten háta mögött
 Ki fog most szeretni

Jaj fejem jaj
Lángoló csónakban
Széllel hajlogató
Isten háta mögött
Ki fog most szeretni

Jaj fejem jaj
Szív metaforája
Zöld tűzbe hamvasztott
Isten háta mögött
Ki fog most szeretni

Jaj fejem jaj
Könyörtelen erdőm
Hallgatással hurkolt
Isten háta mögött
Ki fog most szeretni
Ki fog most szeretni
Ki fog most szeretni

KÖLTÉSZET

Jaj de nehéz Úrnőm megélni itt
Úr-poétának e pompa közepett
Két dőreséget eggyé pofozni át
Újraálmódni mindent a kusza világ helyett

Míg a tenyér bolyong a repedt fő körül
És rossz plafonján átázik az ég
Szó hatalmával tehetetlenül
Magyarázni hogy honnét e zűr

Fogadj magadba te szent Túlkomoly
Élet úrnője a semmi terein
Végső reményként adj otthont valahol
Helyezz a versbe feleljen rám a rím

Lelkembe kapott a lázas rettenet
Már az imám is csak téged emleget
Jőj kín képében jőj ahogy lehet
Hogy a halál mutatványán magam ne legyek

Lásd csak Úrnőm a gyolcs könnyeken át
Jön a fáradt nap a felhők felett
Arany himnuszján lassan közeleg
S egy új úr kapuja nyílik előtte meg

Induljunk lopva a végtelen beszédbe hadd
Roskadozzunk az új ige reménye alatt
Suttogjunk halkán nem-múló szavakat
Hol ezt hol amaszt hol ezt hol amaszt

Ács Károly fordításai